

«سلمان فارسی» دوباره کلید خورد

از روز گذشته دهم مردادماه همزمان با عید سعید قربان، فیلمبرداری سریال «سلمان فارسی» با رعایت تمام پروتکل‌های بهداشتی ستاد ملی مبارزه با کرونا در اطراف شاهرود از سر گرفته شد. فیلمبرداری سریال «سلمان فارسی» که زمستان سال گذشته در کرمان و قشم آغاز شده بود به دلیل شیوع ویروس کرونا در سال جاری متوقف شد. با لغو سفرهای ترکیه و ارمنستان و جایگزینی لوکیشن‌های داخلی مانند شاهرود و شهرک‌های سینمایی غزالی و نور، نهایتاً لوکیشن اطراف شهرستان شاهرود به منظور ادامه فیلمبرداری سریال «سلمان

usef.poet@gmail.com

فرهنگی

اسلام می‌پردازد. به گزارش مهر، در این سریال، زندگی سلمان فارسی از تولد تا پیش از وفات پیامبر و دوران زندگی وی در ایران عصر ساسانی، بیزانس و صدر اسلام به تصویر کشیده خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود فیلمبرداری این سریال که از سریال‌های الف ویژه مرکز سینما فیلم به شمار می‌رود، حدود ۵ سال طول بکشد. گفتنی است داوود میرباقری پیش از این سریال‌های فاخری مانند «مام علی (ع)»، «معصومیت از دست رفته»، «مختارنامه» و... را ساخته بود.

بررسی برخی از مشکلات حوزه نمایشنامه نویسی از نگاه عبدالرضا فریدزاده

وقتی در شخصیت‌پردازی ضعیف هستیم

یک موضوع یا مسئله را بیان می‌کنیم. فریدزاده می‌گوید علت اصلی ضعف در نمایشنامه‌های ایرانی این است که به شخصیت‌پردازی توجه نمی‌شود، شاید منظور این نویسنده این باشد که برخی نمایشنامه نویسان در یک نمایشنامه فقط به معرفی کلی شخصیت‌ها می‌پردازند و به جزئیات آن اهمیت نمی‌دهند، روی شخصیت‌ها کار نمی‌کنند، سعی نمی‌کنند وارد بطن شخصیت‌های نمایشنامه هایشان شده و ویژگی‌های بعضاً خاص آنها را پیش روی مخاطب عیان کنند تا مخاطب ارتباط بیشتری با شخصیت‌های مختلف نمایشنامه‌ای را قرار است روی صحنه رود، برقرار کند. بدیهی است وقتی کارگردانی چنین نمایشنامه‌ای را به دست می‌گیرد تا آن را روی صحنه ببرد، می‌بیند که نمایشنامه همه چیز را کلی بیان کرده، انگار که خلاصه‌ای از چیزی است که در دسترس نیست. مشخص است که کارگردان کاربلد خیلی زود متوجه چنین نقعی شده و از تصمیم خود برای روی صحنه بردن نمایشنامه منصرف می‌شود و پس از بررسی بسیار بالاخره تصمیم می‌گیرد یک نمایشنامه خارجی را که اصول شخصیت‌پردازی در متنتش کاملاً رعایت شده، به دست بگیرد و آن را روی صحنه ببرد.

● **شخصیت‌سازی در نمایشنامه‌نویسی نیاز به سواد جامع در زمینه تاریخ، جامعه‌شناسی، مردم‌شناسی، علوم و غیره دارد؛ نیاز به بینش و اندیشه جدی و عمیقی که با بهره‌گیری از آن سواد، تولید و منتقل شود و در شرایط حاضر که شمار نمایشنامه‌نویسان ما بسیار افزایش یافته است، نمایشنامه‌نویسانی با شرایط فوق، کم هستند.**

فریدزاده در بخش دوم سخنانش از مسئله دیگری پرده‌برداری می‌کند که یک نمایشنامه نویس کاربلد و با تجربه کاملاً آنها را درک می‌کند. این پژوهشگر می‌گوید اینکه تو به عنوان یک نمایشنامه‌نویس تصمیم بگیری که خب من از این به بعد به شخصیت‌پردازی در نمایشنامه هایم اهمیت می‌دهم و به جزئیات هر کدامشان می‌پردازم، باز هم دلیل نمی‌شود که بتوانی کارت را درست انجام دهی، تو به عنوان یک نمایشنامه‌نویس در مواجهه با شخصیت‌های نمایش زمانی کارت را درست انجام خواهی داد که ابزار شخصیت‌پردازی در نمایشنامه ات را در اختیار داشته باشی، ابزاری مانند تاریخ شناسی، جامعه شناسی، مردم شناسی و... تا اطلاعاتی درباره این مسائل نداشته باشی؛ اساساً نمی‌توانی متنی را به رشته تحریر درآوری که درباره شخصیت آن توضیحات مفصلی ارائه کنی. برای مثال تصور کنید یک کارگردان تصمیم می‌گیرد «دانش آکل» صادق هدایت را روی صحنه ببرد، تمام ماجرا مشخص است. شخصیت‌پردازی‌ها در اوج خود قرار دارد، چرا که نویسنده به ابزاری که پیشتر مطرح شدند، دسترسی داشته و می‌داندسته درباره چه چیزی می‌خواهد نمایشنامه بنویسد، شخصیت‌ها را در ذهنش مو به مو بررسی کرده، نکات مثبت و منفی شان را تجزیه و تحلیل کرده و سپس آنها را روی کاغذ آورده است.

● **نمایشنامه برای هر چه سریع‌تر به اجرا درآیدن نوشته نمی‌شود و باید از اندیشه و شیوه‌ای برخوردار باشد که در هر زمان دور یا نزدیکی جواب دهد و کهنه نشود یا به قول معروف تاریخ مصرف نداشته باشد**

شاید این بخش از سخنان عبدالرضا فریدزاده را بتوان نقطه عطف اظهارات او درباره نمایشنامه نویسی در ایران دانست، چرا که او به

نمایشنامه‌نویس، ادیب و پژوهشگر حوزه نمایش در گفتگویی درباره معضلات حوزه نمایشنامه نویسی اظهاراتی را بیان کرده بود. سخنانی که نمایشنامه نویسان جوان می‌توانند با به کارگیری آنها قدم‌های مثبت و رو به پیشرفت‌تری در حوزه نمایشنامه نویسی بردارند تا هنر ارزنده تئاتر بتواند با ترقی و رشد کیفی و کمی آشناری که در این زمینه به رشته تحریر در می‌آید در مسیر شکوفایی و تعالی عرصه هنرهای نمایشی قرار بگیرد تا پس از این شاهد دگرگونی عظیمی در هنر تئاتر که به واقع مادر هنرهاست، باشیم. در این گزارش بنا داریم به بخش‌های مهم سخنان این فعال حوزه ادبیات و نمایشنامه نویسی بپردازیم.

● **نمایشنامه‌نویسی (و تئاتر) هنر شخصیت‌پردازی است و نمایشنامه‌های برتر جهان بسر این باور صخه می‌گذرانند. چشم‌اسفندیار نمایشنامه‌نویسی ایران بی‌توجهی به شخصیت‌پردازی و تحت‌الشعاع رویداد و موقعیت قرار گرفتن آن است**

پیش از آغاز ورود به بحث بررسی سخنان فریدزاده به نکته مهمی درباره موضوع نمایشنامه نویسی اشاره می‌کنیم. سالهاست که در حوزه فرهنگ و هنر فعالیت می‌کنم و جسته گریخته در جریان کتابها، فیلم ها، نمایش‌ها و موسیقی‌هایی که در طول این سالها توسط هنرمندان مختلف تولید و به مخاطب ارائه شده دارم و می‌دانم که فعالان این حوزه‌ها هر کدام برای خود دغدغه‌هایی در خصوص کار و فعالیت‌شان دارند، همیشه هم صفحه فرهنگی روزنامه تلاش کرده در حد بضاعت و توان خود این دغدغه‌ها را انعکاس دهد و به دنبال راه حل مشکلات فعالان عرصه‌های مختلف هنری باشد. اما تا کنون کمتر پیش آمده که به بررسی دغدغه‌هایی که در خصوص خود این بخش‌ها (و نه فعالان آن) وجود دارد، بپردازیم و شاید این موضوع جزء دغدغه‌های گروه فرهنگی روزنامه باشد که همیشه دنبال فرصتی بوده تا هر چند اندک به بخشی از زوایای پنهان این مسئله نپردازد و گویا بالاخره فرصتی دست داد تا با بررسی اظهارات عبدالرضا فریدزاده اندکی از دغدغه‌های فرهنگی خودمان را در قالب سخنان فریدزاده بیان کنیم.

پیش از آنکه ویروس کرونا یا به عرصه گیتی بگذارد فرصت بیشتری بود تا گاه و بیگاه برای تماشای یک نمایش راهی سالن تئاتری شوم، اما در اکثر این موارد شاهد نمایشهایی بودم که عمدتاً داستان‌های خارجی داشته‌اند. به این معنی که نمایشنامه‌های آنها را یک نویسنده (نمایشنامه نویس) خارجی نوشته بوده و کارگردانی ایرانی با خواندن آن درصدد روی صحنه بردنش برآمده و پس از طی مراحل مختلف آن گرفتند مجوز تا دراماتوزی و تمرین و... موفق شده آن را روی صحنه ببرد، هر بار هم که از کارگردانان این نمایش‌ها این سوال را می‌پرسیدم که چرا در حوزه تئاتر بیشتر نمایشنامه‌های خارجی روی صحنه می‌روند، پاسخی که می‌شنیدم این بود که نمایشنامه‌های ایرانی عمدتاً با مشکل ممیزی مواجه می‌شوند یا دردرس به صحنه بردن نمایشنامه‌های خارجی کمتر از ایرانی هاست، در این میان حتی به کارگردانی‌ها هم برخورد که علاقه فراوانی به روی صحنه بردن نمایشنامه‌های ایرانی داشتند، اما تجربه به آنها ثابت کرده بود که کمتر به سراغ نمایشنامه‌های ایرانی بروند. یکی دیگر از دلایلی که برخی از کارگردانان حوزه هنرهای نمایشی درباره به صحنه بردن نمایشنامه‌های خارجی بیان می‌کردند، ضعف نمایشنامه‌های ایرانی بود. البته این موضوع به گذشته‌های دور مربوط نمی‌شود و درباره نمایشنامه‌های جدیدی که در این سالها به رشته تحریر درآمده، مطرح شده است. حال که تا حدودی با دلایل به صحنه رفتن نمایشنامه‌های خارجی آشنا شدیم، این پرسش پدید می‌آید که اساساً چرا برخی نمایشنامه‌های ایرانی ضعیف هستند؟ شاید بهتر باشد برای پاسخ این سوال سراغ عبدالرضا فریدزاده برویم، چه آنکه سالهاست در این حوزه فعالیت می‌کند. فریدزاده در بخش نخستین سخنانش بیان می‌کند که نمایشنامه‌نویسی هنر شخصیت‌پردازی است و این موضوع آنقدر مهم است که نمایشنامه‌های برتر جهان آن را به صورت پذیرفته و کامل رعایت کرده و به عنوان اصلی قابل‌تغییر پذیرفته‌اند. این نمایشنامه نویس در ادامه سخنانش پاسخ پرسش ما را داده و بیان می‌کند: «چشم‌اسفندیار نمایشنامه‌نویسی ایران بی‌توجهی به شخصیت‌پردازی و تحت‌الشعاع رویداد و موقعیت قرار گرفتن آن است.» پرواضح است وقتی از چشم‌اسفندیار سخن می‌گوییم در واقع داریم نقطه ضعف

«شهر خاموش» در خانه‌ها

کیهان کلهر آهنگساز و نوازنده شناخته شده موسیقی ایرانی با انتشار پستی در صفحه شخصی خود از برگزاری تازه‌ترین کنسرت آنلاین خود در روز دوشنبه سیزدهم مرداد ماه از شهر اصفهان خبر داد. وی در این پست نوشته است: «دوشنبه سیزدهم مرداد ماه، شهر خاموش را در خانه‌هایمان می‌نوازیم. فروردین نوب و هشت و در شروع تور «شهر خاموش» قرار بر رفتن به اغا شهرهای کشورمان را داشتم که بخشی از برنامه‌مان نیز کنسرت برای هموطنان در شهرهای مرزی و از سرگیری اجرای رایگان پیرو تور قبلی در مناطق محروم بود که به دلیل شیوع بیماری امکان پذیر نشد. از این رو تصمیم بر ادامه این اجرا به صورت پخش زنده در فضای مجازی با امکان دسترسی رایگان برای همه مخاطبان در اینستاگرام و یوتیوب گرفتیم تا در این احوال برای ساعتی همدلانه در کنار بنوازییم و بشنویم. و به این منظور دو مکان زیبا که برای تمام ایرانیان خاطره‌انگیز و عزیز است در تهران و اصفهان انتخاب کردیم که اطلاعات آن متعاقباً به شما عزیزان اعلام می‌شود.» به گزارش مهر، تازه‌ترین کنسرت آنلاین کیهان کلهر چندی پیش با سه تار نوازی این هنرمند شناخته شده در موزه آگینک تهران همراه بود.

آفتاب

شنبه ۱۱ مرداد ۱۳۹۹ • شماره ۵۷۹۵

«ملکوت» از اسپانیایی‌ها جایزه گرفت

انیمیشن کوتاه «ملکوت» به کارگردانی فروش عابدی برنده جایزه بهترین فیلم کوتاه جشنواره «کریبت شو» از پارسلونای اسپانیا شد. امسال چهاردهمین دوره این جشنواره در حال برگزاری است و ۳۱ جولای برابر با ۱۰ مردادماه به اتمام می‌رسد. این جشنواره هر سال برای تجلیل از فیلم‌های ترسناک و فانتزی برگزار می‌شود. به گزارش مهر، این فیلم داستان پیانیستی است که داستان خود را در ازای جان همسرش به مرگ می‌دهد و...

ساخته‌نامه خوانی

اندر زادن زال

کونک بر شگفتی یکی داستان بیپوندم از گفته باستان نگه کن که مر سام را روزگار چه بازی نمود ای پسر گوش دار نبود ایچ فرزند مر سام را دلش بود جوینده کام را نگاری بد اندر شیبستان اوی ز گلبگ رخ داشت و ز مشک موی از آن ماهش آئید فرزند بود ز سام نریمان همو بار داشت که خورشید چهر و برومند بود صورت دردل نباشد یا میداله اندیشه و عقاید نباشد، کار بی حاصلی است، ولی مثل اینکه در روزگار ما هنوز رسم نیست، هم شعر هنوز به این کار عادت نکرده و هم هنوز شونده عادت نکرده است. این شاعر در بخش دیگری از سخنانش بیان کرد: در حدود ۸۰ سال است که من با این زبان شعر آشنایی دارم و خیال می‌کنم قسمت زیادی از آنچه را می‌خواهم بگویم بلدم بگویم، یعنی راه‌حلی برای گفتن آن پیدا کرده‌ام، ولی سرتازین شعری که تا امروز داشته‌ام

و خیال می‌کنم که از آن راضی هستم در حدود ۲۰ درصد از آن چیزی است که در درون من هست که این به نظرم حداقل است. برای درون آدمیزاد هنوز این وسیله را پیدا نکرده‌ایم. «سایه» در ادامه با بیان اینکه‌های کش می‌شد ارتباط نزدیک‌تری میان گوینده و شنونده وجود داشت گفت:‌ای کاش می‌شد ما مقداری چم و خم کار را با هم میداله می‌کردیم، او سپس به اینکه در هنر ایران اغلب هنرها یک هنر تنها نیست بلکه ترکیبی از هنرهای دیگر است اشاره و بیان کرد: کاش گوینده و شنونده ابتجاری در ادامه این جلسه به بیان مثال‌های مفهوم پیدا کرده و به تماشایی آنرا می‌شود و این کل است که عملکرد جزء را به مخاطب ارائه می‌کند، یعنی جز به خودی خود نباید و نمی‌تواند در نمایش و نمایشنامه خودنمایی کند. او در این زمینه مثال بارزی هم درباره عملکرد اجزا و جوارح بدن انسان می‌زند و عنوان می‌کند که آنچه نمایشنامه در نمایش به مخاطب ارائه می‌کند همان عملکردی است که کلیت بدن انسان بدون اینکه جزئیاتش نمایان شود، انجام می‌دهد. که اگر چنین نباشد و هر کدام از جزئیات بخواهند برای دیده شدن ساز خود را بزنند، هم در فرایند عملکردی بدن انسان و هم در فرایند نمایشنامه خلل عجیب و غریبی ایجاد خواهد شد که نه تنها هیچ زیبایی خاصی نخواهد داشت، بلکه بسیار زشت و زنده هم خواهد بود و بدیهی ست چنین نمایشنامه‌ای به سرنوشتی بسیار تلخ مواجه خواهد شد.

● **رویداد نمایشنامه و بینش نهفته در آن گرچه هدف نهایی است، با پرورش صحیح شخصیت‌ها و پردازش دقیق موقعیت شکل مطلوب خود را می‌یابد. فرم و شیوه نگارش و طرز پردازش پیام و انتقال آن به مخاطب را همین ترتیب شخصیت‌سازی (موقعیت) رویداد معین می‌آورد و قوام می‌بخشد**

در دید کلی می‌توان بیان کرد آنچه فریدزاده می‌خواهد بگوید این است که نمایشنامه نویسی یکی از شغلها و هنرهای است که تمام مراحلش باید با صبر و حوصله و استفاده از دانش و ابزاری که پیشتر درباره‌اش سخن گفتیم انجام شود، چرا که تنها در این صورت است که نمایشنامه نویس، کارگردان و بازیگر می‌توانند در پیشبرد هدف نمایش به بالاترین درجه موفقیت نایل آیند. موفقیتی که هدف نهایی‌اش ارائه بینش و تفکر نهفته‌ای است که در دل داستان نمایشنامه قرار دارد، موضوعی که تنها با پرداختن به جزئیات تمام شخصیت‌ها و موقعیت‌های مکانی و زمانی جزء جزء داستان نمایشنامه به وقوع خواهد پیوست. بدیهی است در این مسیر فرم و شیوه نگارش و همینطور طرز پردازش پیام‌های مختلف نمایشنامه و از همه مهمتر انتقال آنها به مخاطب به نمایشنامه نویس، کارگردان و بازیگر کمک شایانی خواهد نمود.

اکران آنلاین دوباره گران شد

شامگاه پنجشنبه ۹ مرداد با نمایش آنلاین فیلم سینمایی «خوب، بد، جلف: ارتش نسرا»، دور تازه‌ای از اکران آنلاین در دو سرویس فیلیمو و نماوا آغاز شد. در این سری قیمت بلیت اکران آنلاین فیلم‌های سینمایی، ۲۰ هزار تومان تعیین شده بود. پیش از ورود این فیلم به اکران آنلاین، قیمت بلیت فیلم‌ها ۱۵ هزار تومان تعیین شده بود. پیشتر صبا خرد داد بود که با نمایش فیلم «طلا» در این دو سرویس، قیمت بلیت اکران آنلاین همه فیلم‌ها از ۱۲ به ۱۵ هزار تومان افزایش پیدا کرده بود. «طلا» به کارگردانی پرویز شهبازی، دومین فیلم اکران آنلاین پس از «خروج» بود. با گذشت سه ماه از آغاز طرح اکران آنلاین، هنوز متولی رسمی تعیین قیمت بلیت مشخص نشده و به نظر می‌رسد پلتفرم‌های نمایش‌دهنده خودشان به تعیین قیمت بلیت اقدام می‌کنند. هنوز مقامات سازمان سینمایی و شوراهای زیرمجموعه آن و همچنین خانه سینما درباره این مسئله اظهار نظر و با اطلاعاتی خاصی نداشته است. این در حالیست که طی روزهای گذشته بر اساس تصمیم شورای صنفی نمایش بنا شد بلیت سینماها از شنبه تا چهارشنبه نیم بها محاسبه شود، مسئله‌ای که به نظر می‌رسد با توجه به ماجرای ویروس کرونا زباتش قرار است از اکران آنلاین جبران شود.

هوشنگ ابتهاج:

شعرخوانی

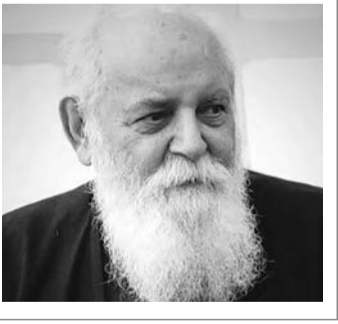
بیان اندیشه و عقیده است

امیرهوشنگ ابتهاج (ه.ا. سایه) در نشست مجازی برگزارشده توسط خانه ایران (مونچ) در آغاز با انتقاد از برگزاری جلسه‌هایی که به صورت متکلم وحده است گفت: من همیشه دلم می‌خواهد هر از گاهی با جمعیت کمتری معمولاً جمع شویم و دایره‌وار بنشینیم و همه با هم حرف بزنیم. شعرخوانی اگر به صورت دردل نباشد یا میداله اندیشه و عقاید نباشد، کار بی حاصلی است، ولی مثل اینکه در روزگار ما هنوز رسم نیست، هم شعر هنوز به این کار عادت نکرده و هم هنوز شونده عادت نکرده است. این شاعر در بخش دیگری از سخنانش بیان کرد: در حدود ۸۰ سال است که من با این زبان شعر آشنایی دارم و خیال می‌کنم قسمت زیادی از آنچه را می‌خواهم بگویم بلدم بگویم، یعنی راه‌حلی برای گفتن آن پیدا کرده‌ام، ولی سرتازین شعری که تا امروز داشته‌ام

و خیال می‌کنم که از آن راضی هستم در حدود ۲۰ درصد از آن چیزی است که در درون من هست که این به نظرم حداقل است. برای درون آدمیزاد هنوز این وسیله را پیدا نکرده‌ایم. «سایه» در ادامه با بیان اینکه‌های کش می‌شد ارتباط نزدیک‌تری میان گوینده و شنونده وجود داشت گفت:‌ای کاش می‌شد ما مقداری چم و خم کار را با هم میداله می‌کردیم، او سپس به اینکه در هنر ایران اغلب هنرها یک هنر تنها نیست بلکه ترکیبی از هنرهای دیگر است اشاره و بیان کرد: کاش گوینده و شنونده ابتجاری در ادامه این جلسه به بیان مثال‌های مفهوم پیدا کرده و به تماشایی آنرا می‌شود و این کل است که عملکرد جزء را به مخاطب ارائه می‌کند، یعنی جز به خودی خود نباید و نمی‌تواند در نمایش و نمایشنامه خودنمایی کند. او در این زمینه مثال بارزی هم درباره عملکرد اجزا و جوارح بدن انسان می‌زند و عنوان می‌کند که آنچه نمایشنامه در نمایش به مخاطب ارائه می‌کند همان عملکردی است که کلیت بدن انسان بدون اینکه جزئیاتش نمایان شود، انجام می‌دهد. که اگر چنین نباشد و هر کدام از جزئیات بخواهند برای دیده شدن ساز خود را بزنند، هم در فرایند عملکردی بدن انسان و هم در فرایند نمایشنامه خلل عجیب و غریبی ایجاد خواهد شد که نه تنها هیچ زیبایی خاصی نخواهد داشت، بلکه بسیار زشت و زنده هم خواهد بود و بدیهی ست چنین نمایشنامه‌ای به سرنوشتی بسیار تلخ مواجه خواهد شد.

● **رویداد نمایشنامه و بینش نهفته در آن گرچه هدف نهایی است، با پرورش صحیح شخصیت‌ها و پردازش دقیق موقعیت شکل مطلوب خود را می‌یابد. فرم و شیوه نگارش و طرز پردازش پیام و انتقال آن به مخاطب را همین ترتیب شخصیت‌سازی (موقعیت) رویداد معین می‌آورد و قوام می‌بخشد**

در دید کلی می‌توان بیان کرد آنچه فریدزاده می‌خواهد بگوید این است که نمایشنامه نویسی یکی از شغلها و هنرهای است که تمام مراحلش باید با صبر و حوصله و استفاده از دانش و ابزاری که پیشتر درباره‌اش سخن گفتیم انجام شود، چرا که تنها در این صورت است که نمایشنامه نویس، کارگردان و بازیگر می‌توانند در پیشبرد هدف نمایش به بالاترین درجه موفقیت نایل آیند. موفقیتی که هدف نهایی‌اش ارائه بینش و تفکر نهفته‌ای است که در دل داستان نمایشنامه قرار دارد، موضوعی که تنها با پرداختن به جزئیات تمام شخصیت‌ها و موقعیت‌های مکانی و زمانی جزء جزء داستان نمایشنامه به وقوع خواهد پیوست. بدیهی است در این مسیر فرم و شیوه نگارش و همینطور طرز پردازش پیام‌های مختلف نمایشنامه و از همه مهمتر انتقال آنها به مخاطب به نمایشنامه نویس، کارگردان و بازیگر کمک شایانی خواهد نمود.

رویدادهای هنری

«خط فرضی»

در تورتو

فیلم سینمایی «خط فرضی» اولین فیلم بلند فروش صمدی به تهیه‌کنندگی علی مصفا در بخش مسابقه فیلم‌های اول و دوم «اکتشافات» جشنواره تورتو که در دومین جشنواره‌های بین‌المللی جهان می‌باشد به عنوان تنها فیلمی از ایران است که در قسمت اصلی جشنواره به نمایش در خواهد آمد. به گزارش اعتمادآنلاین، سحر دولتشاهی و پژمان جمشیدی با هنرمندی حسن پورشیرازی و آریتا حاجیان بازیگران اصلی این فیلم هستند.